

28 Ιουνίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 271/94)

5 Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Ισχυρισμός περί εκ των υστέρων κατασκευής Υπηρεσιακής Έκθεσης υπαλλήλου προς το σκοπό αλλοίωσης των υπηρεσιακών δεδομένων υπέρ συγκεκριμένου υποψηφίου προς προαγωγή σε διαδικασία επανεξέτασης — Δεν στοιχειοθετήθηκε — Περιστάσεις.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Προαγωγές — Προσόντα, Εμπιστευτικές Εκθέσεις και αιτιολογία της απόφασης περί προαγωγής — Νομολογιακές αρχές και η τήρησή τους στην κριθείσα περίπτωση κατ' επανεξέταση προαγωγής — Η προαγωγή επικυρώθηκε.

15 Ο αιτητής προσέβαλε την εκ νέου, κατ' επανεξέταση, προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, σε Ανώτερο Λιμενικό Λειτουργό, μετά τη μεσολάβηση ακυρώσεως της αρχικής προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση συνεπεία προσφυγής του ίδιου αιτητή. Η τήρηση του δεδουλευμένου κατά την επανεξέταση δεν αμφισβητήθηκε αλλά προβλήθηκαν ισχυρισμοί περί εκδήλου υπεροχής τον αιτητή, περί αναιτιολογήτου της επίδικης απόφασης καθώς και ισχυρισμός
20 για κάποιας βαρείας μορφής κατάχρηση εξουσίας με την εκ την ισχυριζόμενη υστέρων κατασκευή μίας Υπηρεσιακής Έκθεσης του ενδιαφερομένου μέρους με στόχο την εξίσωσή του κατ' αξία με τον αιτητή, ισχυρισμός που προκάλεσε και την προσαγωγή εκατέρωθεν.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Το γεγονός και μόνο της απουσίας της κρίσιμης έκθεσης από το φάκελο κατά το χρόνο της επιθεώρησης, δεν θα ήταν αρκετό για να καταλογιστεί σε τρεις Ανώτερους Λειτουργούς της Αρχής συμπαιγνία. 5
- Κάτω από το σύνολο των περιστάσεων εν προκειμένω δεν έχει ανατραπεί το τεκμήριο της κανονικότητας και ο ισχυρισμός για την κατασκευή της Υπηρεσιακής Έκθεσης πρέπει να απορριφθεί. 10
2. Η αιτιολογία που δόθηκε στην επίδικη απόφαση όπως αυτή μπορεί να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων, ήταν επαρκής. 10
3. Εγκύρως μπορούσε να προσδοθεί μεγαλύτερη σημασία στις εμπιστευτικές και Υπηρεσιακές Εκθέσεις των τελευταίων χρόνων, που παρουσίαζαν τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως ίσους ως προς την αξία. Συναφώς, ως προς τη βαθμολογία για το 1988 και 1989, όπως έχει εξηγηθεί επανηλειμμένα, εκείνο που μετρά είναι η συνολική βαθμολογία. Τα επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτητή που δεν απαιτούνταν από το Σχέδιο Υπηρεσίας ούτε συνιστούσαν πλεονέκτημα, όπως είναι θεμελιωμένο, δεν δικαιολογούν διεκδίκηση έκδηλης υπεροχής. Στο πλαίσιο του συνόλου των στοιχείων, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή. 20
25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Χατζηβασιλείου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 2702.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού, αντί ο αιτητής. 35

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

Ν. Παπαευσταθίου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής Λιμένων Κύπρου, μετά την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Παναγιώτης Χ"Βασιλείου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2702, επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης μιας θέσης Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού και επαναπροήγαγε τον Σωτήρη Ροδοθέου, αναδρομικά. Ο αιτητής προβάλλει το κύρος της προαγωγής.

Δεν έχει αμφισβητηθεί πως κατά την επανεξέταση υπήρξε συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου. Αγνοήθηκαν οι συστάσεις του Διευθυντή Εκμετάλλευσης που είχαν κριθεί ότι έπασχαν, διευκρινίστηκαν όσα ζητήματα ήταν ασαφή και συνυπολογίστηκαν, όπως σημειώθηκε, ολόκληρη η σταδιοδρομία των υποψηφίων, με έμφαση όμως στη βαθμολογία τους κατά τα τρία τελευταία χρόνια. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη ως αναιτιολόγητη ή επειδή είναι έκδηλα υπέρτερος. Ταυτόχρονα, προσήψε τη βαριά μομφή πως κατασκευάστηκε εκ των υστέρων υπηρεσιακή έκθεση για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο με στόχο την εξίσωσή τους ως προς την αξία, για το 1990.

Ο τελευταίος ισχυρισμός στηρίχτηκε στη μαρτυρία της δικηγόρου Ντ. Παπαδοπούλου σύμφωνα με την οποία, όταν επιθεώρησε το φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου για τους σκοπούς της προηγούμενης προσφυγής, δεν υπήρχε σ' αυτόν υπηρεσιακή έκθεση για το 1990. Τώρα υπάρχει και, κατά την εισήγηση του αιτητή, το συμπέρασμα είναι πως αποτελεί μεταγενέστερο δημιούργημα.

Δεν έχω καμιά αμφιβολία πως η δ. Παπαδοπούλου είτε την αλήθεια στο Δικαστήριο. Δεν συμφωνώ όμως πως έχει τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός του αιτητή. Το γεγονός και μόνο της απουσίας της έκθεσης από το φάκελο κατά το χρόνο της επιθεώρησης, δεν θα ήταν αρκετό για να καταλογιστεί σε τρεις Ανώτερους Λειτουργούς της Αρχής η συμπαιγνία που αναφέρθηκε. Ούτε το γεγονός της αισθητής καλύτερευσης της βαθμολογίας του ενδιαφερομένου προσώπου κατά το χρόνο που συζητούμε. Ως προς αυτό το τελευταίο, αισθητή ήταν η καλύτερευση της βαθμολογίας και του αιτητή, αλλά, όπως προκύπτει, και των άλλων υποψηφίων. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις μετατράπηκαν τότε σε υπηρεσιακές και γνωστοποιούνταν πλέον και στους ίδιους τους αξιολογούμενους.

Εν πάση περιπτώσει, ο Μιχ. Βασιλειάδης, Διευθυντής Προσωπικού και Διοίκησης της Αρχής που εκτελούσε χρέη Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου, βεβαίωσε πως κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης είχαν τεθεί ενώπιον του Διοικητικού Συμ-

βουλίου της Αρχής οι υπηρεσιακές εκθέσεις όλων των υποψηφίων για το 1990. Ήταν ο πρώτος χρόνος εισαγωγής του θεσμού των υπηρεσιακών εκθέσεων και είχε γίνει ειδική συζήτηση ως προς αυτές. Τα πρακτικά της 23 Μαρτίου 1992 επιβεβαιώνουν πως έγινε εκτεταμένη αναφορά, σχόλια και προβληματισμός ως προς τις εκθέσεις του 1990 χωρίς να σημειώνεται, στον ανύποπτο τότε χρόνο, ότι κάποιος από τους υποψηφίους δεν είχε αξιολογηθεί για το 1990. Στην ίδια την απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 384/92 θεωρήθηκε ως λόγος ακυρότητας ακριβώς η αβεβαιότητα που υπήρχε αναφορικά με το αν το Διοικητικό Συμβούλιο υιοθέτησε ή απέρριψε τα δυσμενή σχόλια του Γενικού Διευθυντή ως προς τις υπηρεσιακές εκθέσεις του 1990 και, ακόμα, η ασάφεια αναφορικά με το αν πράγματι λήφθηκαν υπόψη οι εκθέσεις για το 1990. Κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν έχει ανατραπεί το τεκμήριο της κανονικότητας και ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί. Ο Μιχ. Βασιλειάδης αναφέρθηκε σε πιθανή εξήγηση του γεγονότος της απουσίας της έκθεσης κατά το χρόνο της επιθεώρησης του φακέλου από τη δ. Παπαδοπούλου αλλά δεν θα επεκταθώ σ' αυτά αφού στηρίζονται σε υποθέσεις.

Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διορίστηκε στην υπηρεσία της Αρχής το 1965 ενώ ο αιτητής το 1976. Προάχθηκαν στη θέση του Λιμενικού Λειτουργού Πρώτης Τάξης το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στις 15 Μαρτίου 1982 και ο αιτητής στις 15 Ιουνίου 1982. Είναι και οι δυο απόφοιτοι γυμνασίου αλλά ο αιτητής, επιπρόσθετα, είναι κάτοχος και άλλων πιστοποιητικών και διπλωμάτων που δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας ούτε συνιστούν πλεονέκτημα. Η γενική βαθμολογία του αιτητή ήταν καλύτερη από εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους κατά τα έτη 1985, 1986 και 1987. Κατά το 1988 και 1989 είχαν την ίδια γενική βαθμολογία (4) αν και ο αιτητής ήταν καλύτερος ως προς ορισμένα επιμέρους σημεία. Κατά το 1990 δεν υπήρχε πλέον γενική βαθμολογία και η επιμέρους βαθμολογία τους στα σημεία που εφαρμόζονταν και στους δυο, ήταν η ίδια. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής επέλεξε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, με γνώμονα, όπως σημειώνει, τα κριτήρια της αξίας των προσόντων και της αρχαιότητας στο σύνολό τους, με αναφορά στους φακέλους. Ανέφερε πως μελέτησε όλα τα ουσιαστικά στοιχεία και εξήγησε πως έλαβε υπόψη τη συνολική σταδιοδρομία των υποψηφίων όπως την αποκάλυπταν οι εμπιστευτικές και οι υπηρεσιακές εκθέσεις, με έμφαση στα τρία τελευταία χρόνια, δηλαδή από το 1988 - 1990. Αγνόησε και δεν υπάρχει παράπονο γι' αυτό, τις τροποποιήσεις του προσυπογράφοντα λειτουργού στις επιστευτικές εκθέσεις επειδή δεν τις συζήτησε με τον αξιολογούντα λειτουργό και δεν τις αιτιολόγησε και

απέρριψε τις παραστάσεις του αιτητή και άλλων υποψηφίων ως προς τις βαθμολογίες τους για το 1989. Ούτε γι' αυτό το τελευταίο διατυπώθηκε οποιοδήποτε παράπονο.

- 5 Τα ακαδημαϊκά προσόντα και οι βαθμολογίες των υποψηφίων ήταν δεδομένα. Σαφώς δεν μπορούσε να τίθεται ζήτημα υπεροχής του ενδιαφερομένου προσώπου έναντι του αιτητή σε σχέση προς αυτά. Είναι εμφανές πως, ως προς τη σύγκριση του
- 10 αιτητή με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, μέτρηση η αρχαιότητα του δεύτερου και, αντίθετα προς την εισήγηση του αιτητή, δέχομαι ότι η αιτιολογία που δόθηκε, όπως αυτή μπορεί να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων, ήταν επαρκής.

- 15 Εγκύριως μπορούσε να προσδοθεί μεγαλύτερη σημασία στις εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις των τελευταίων χρόνων, που παρουσίαζαν τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως ίσους ως προς την αξία. Συναφώς, ως προς τη βαθμολογία για το 1988 και 1989, όπως έχει εξηγηθεί επανηλειμμένα, εκείνο που μετρά είναι η συνολική βαθμολογία. Τα επιπρόσθετα
- 20 ακαδημαϊκά προσόντα του αιτητή που δεν απαιτούνταν από το σχέδιο υπηρεσίας ούτε συνιστούσαν πλεονέκτημα, όπως είναι θεμελιωμένο, δεν δικαιολογούν διεκδίκηση έκδηλης υπεροχής. Στο πλαίσιο του συνόλου των στοιχείων, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή.

- 25 Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.